

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

6. De difficultate meditandi & distractionibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60561)

instituo, orationem auspiciari. Sunt, qui præmittant etiam confessionem generalem. Quia *Iustus Prov. 18. in principio orationis accusator est sui.* Et sunt, qui ab actione gratiarum ordiantur, ut S. Basilius monet: in quo sequi licet propriam devotionem. Sed illud tamen ab omnibus servandum, ut aliquam brevi precatatione dirigatur præsens opus ad gloriam DEI, & postuletur gratia rectè perficiendi.

CAPUT VI.

De difficultate meditandi, & de distractionibus.

Meditatio, quæ est operatio mentis, & discussio propositæ materiæ, magnam habet difficultatem, ut absque evagatione fiat: de quo etiam Sancti queruntur. *Cogitationes meæ, inquit Job, dissipatæ sunt, torquentes cor meum: 11.* Et David: *Cor meum dereliquit me.* Provenit autem ex diversis causis. Vel à dæmone satagente impedire fructum orationis, vel ex conditione phantasiæ per se vagæ & volubilis, vel ab affectibus immortificatis, mentem ad se rapientibus, vel à curis sollicitantibus animam, atque pungentibus, vel à remissione & ignavia, vel denique à defectu discursûs.

Universè oportet rem meditandam probè concipere: deinde circa illam expendere causas, effectus, circumstantias. Velut in mysterio Incarnationis; primò rem ipsam, prout fides docet, menti distinctè objiciam: deinde considerabo

rabo causam motivam tanti operis, quæ fuit bonitas & misericordia DEI, non merita hominum: tum finem, ostensionem divinæ bonitatis, & reparationem generis humani, postmodum fructus, justificationem, resurrectionem, & glorificationem nostram: item damna alioqui obventura: denique circumstantias loci, temporis, & modi, & qualem carnem & animam assumpserit. Cæterum in singulis punctis immorandum est, quoad fructus eliciatur, nec ad alia properandum: Et quia, cum à Spiritu sancto peculiariter impellimur, succedunt omnia, oportet etiam, quando extraordinario illo ductu destituimur, per ordinarium gratiæ auxilium, quod non negatur volenti, adniti, quantum possu- mus, qui conatus, ut minùs habeat internæ consolationis, fortè plùs meriti, ob majus nostrum studium, & conflictus difficultatem.

Mat. 14. Aderit Christus laborantibus in remigando, & tranquillum faciet.

32.
Remedia. Adversus evagationes & ariditatem Spiritûs juvant ista. 1. Humilitas ex cognitione propriæ infirmitatis, & confusione, quod ita cum DEO versetur. 2. Constantia propositi non admit- tendi ullam cogitationem alienam, conatûsque

Gen. 15. repellendi, exemplo Abrahæ, qui à sacrificio abigere volucres perseveravit, donec ecstasi correptus, meruit de maximis divinitûs edoceri.

11.
3. Oratio, quâ petatur à DEO remedium. *Cor meum dereliquit me: complaceat tibi Domine, ut eripias me. Et: Anima mea sicut terra sine aqua tibi. Velociter exaudi me Domine, defecit spiritus meus.*

Pf. 39.

13.

142. 7.

meus.

mens. 4. Fiducia, quòd DEUS aderit conanti- 4.
 bus, cùm ipse jubeat orare. Dicam: *Declinate Ps. 118.*
à me maligni, & scrutabor mandata DEI mei. 115.
 Et: *Venite adoremus, & procidamus, & plore-* *Ps. 94. 6.*
mus ante DEUM, qui fecit nos.

CAPUT VII.

*De quibusdam extrinsecis adjumentis
 ad meditandum.*

ET si meditatio est opus intellectûs: juvatur Admini-
 tamen ab imaginatione, linguâ, & sensi- cula me-
 bus. I. Phantasia, etsi alioqui impedit, cùm va- dit.
 ga est: tamen confert vis illius ad repræsentan- I.
 dum intus rem per imagines, ut quasi præsens Imagi-
 cernatur. Quare id erit faciendum in exordio natio.
 meditationis, pro qualitate rei meditandæ. Ut
 si de inferno, cogitetur locus tanquam carcer,
 obscurus, arctus, profundus, horridus, igni-
 vomus, quo detineantur damnati. Si de Christi
 Nativitate, specus ventis pervia, in qua jaceat
 Salvator. Verùm, qui difficulter efformant hâsce
 imagines corporeas, potiùs abstineant, ne caput
 lædant: qui verò facilè, & vehementer concipi-
 unt, caveant tum à læsione capitis, tum ab
 elusione diabolica, quâ fit ut phantasma pro re
 accipiatur, & putetur divina ostensio, quæ est
 imaginationis propriæ figmentum.

II. Juvat lingua, sive oratio vocalis ipsam II.
 meditationem, præcipuè in ariditate & distra- Lingua.
 ctionibus; nam excitatur ad attentionem ani-
 ma, & ad torporem excutiendum. Fit autem
 dupli-